

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من میاد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشون به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

تیمور شاه تیموری

مخمس بر غزل حضرت حافظ

ساقے من که همان دلبر مهوش باشد
چشم بد دور که خوش مشرب و دلکش باشد
نقد صوفی نه همه خوش باشد
صفی و درد ازو بهر همه خوش باشد
ای بسا خارقه که مُستَوِجِب آتش باشد
باده خوران که به حکم ازلی هست شدی
بهر آرامی جان سر بکف دست شدی
صوفی ما که ز ورد سحری مست شدی
نه چو شیخی که به دیوان و دد همدست شدی
شامگاهش نگران باش که سرخوش باشد
شش جهت عاشق رنجیده بباید به میان
سخن عاشق بیچاره شود ورد زبان
خشود راز دل سوختگان زود عیان
خشود راز دل سوختگان زود عیان
تا سیه روی شود هر که در او غش باشد
میکشم رنج و تعجب تا بیرم راه بدوسست
اینهمه محنت و غم، ناله سازنده از وست
خوش بود لذت دیدار که دیدار نکوست
نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست
عاشقی شیوه رندان بلاکش باشد
تا توانی به جهان ساغر و پیمانه بخور
لب به لب باده بخور با لب جانانه بخور
غم دنیای دنی چند خواری باده بخور
ساغری چند بحکم دل دیوانه بخور
حیف باشد دل دان که مشوش باشد

تیموری دست ز آئین خرد دار و خروش
آن خرسوشی که بیابی تو از آن باده نوش
جسم و جان جز به می ناب نباید بفروش
دلق و سج ساده حافظ ببرد باده فروش
گر شراب از کف آن ساقی مهوش باشد

(المان - 20 اپریل 2012)